

- II. uznanie Komisji odpowiedzialną za szkody poniesione dotychczas przez skarżących oraz te, które zostaną poniesione do czasu zakończenia niniejszego postępowania, na skutek sprzecznych z prawem działań Komisji, polegających w szczególności na odmowie uwzględnienia wniosku skarżących i związanym z nią przyjęciu zaskarżonej decyzji, oraz orzeczenie o obowiązku naprawienia tejsze szkody na rzecz skarżących poprzez zapłatę wstępnej kwoty 350.000 euro;
- III. uznanie Komisji odpowiedzialną za grożące straty i szkody dające się przewidzieć z dostateczną pewnością, nawet jeżeli takich strat i szkód nie da się dokładnie określić;
- IV. obciążenie Komisji wszelkimi kosztami i wydatkami niniejszego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca domaga się stwierdzenia nieważności dyrektywy Komisji 2004/73/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. dostosowującej po raz dwudziesty dziewiąty do postępu technicznego dyrektywę Rady 67/548/EWG w sprawie zbliżenia przepisów ustawodawczych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych⁽¹⁾, w części, w której dotyczy ona klasyfikacji bromku n-propylu.

Zarzuty i główne argumenty powoływane w niniejszej sprawie zbliżone są do tych, które powoływane były w sprawie T-422/03 *Enviro Tech Europe* oraz *Enviro Tech International* przeciwko Komisji (Dz.U. 2004 C 47, str. 35).

⁽¹⁾ Dz.U. L 152, str. 1.

Skarga wniesiona dnia 4 sierpnia 2004 r. przez Vladimira Boucka przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-318/04)

(2004/C 273/59)

(Język postępowania: niemiecki)

Dnia 4 sierpnia 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich została wniesiona skarga przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich przez Vladimira Boucka, zamieszkałego w Pradze (Republika Czeska), reprezentowanego przez Libuse Krafftovą, z adresem do doręczeń w Luksemburgu.

Strona skarżąca wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 29.03.2004 r. dotyczącej nie dopuszczenia skarżącego do pisemnego testu w ramach konkursu wskazanego w Dzienniku Urzędowym C 120 A/13

- przywrócenie sytuacji skarżącego do stanu sprzed wydania decyzji o nie dopuszczeniu z dnia 29.3.2004 r.
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący zgłosił swe uczestnictwo w konkursie EPSO/A/2/03 przeprowadzanego w celu utworzenia rezerwy zatrudnienia na stanowisko administratora asystenta (A8) obywatelstwa czeskiego. Zgodnie z ogłoszeniem o konkursie, zgłoszenie powinno było nastąpić za pomocą Internetu. Zaskarżoną decyzją oddalono zgłoszenie skarżącego. W uzasadnieniu decyzji wskazano, że skarżący nie złożył pisemnego zgłoszenia w określonym terminie.

Skarżący odwołuje się od tej decyzji. Wskazuje on, że w chwili oznajmienia wyników testów wstępnych i związanych z tym wezwań do doręczenia pozwanej osobistych dokumentów w terminie trzech tygodni, pozwana wyjątkowo nie wysłała powiadomienia za pomocą e-maila do uczestników konkursu, jak miało to miejsce we wszystkich innych jego etapach. Wobec tego, okoliczność ta może być oceniona jedynie jako działanie niekonsekwentne, niewspółmierne i stanowiące ciężkie, formalne naruszenie postępowania.

Ponadto skarżący podnosi, że niektórzy, zakwalifikowani do dalszego etapu uczestnicy konkursu zostali z niego w sposób arbitralny i wbrew właściwemu celowi konkursu wykluczeni ze względu na to, że nie mogli dochować krótkiego terminu. Biorąc pod uwagę długość całego postępowania trwającego dziewięć miesięcy, termin ten, wynoszący mniej niż trzy tygodnie, został określony w sposób całkowicie niewspółmierny. Pozwana nie przypisała temu etapowi konkursu odpowiedniego znaczenia i zaniechała podjęcia właściwych środków mających na celu powiadomienie o tym terminie wszystkich uczestników, którzy do tego momentu zdali wszystkie testy. Wobec tego Komisja przekroczyła granice zakresu uznania.

Skarga wniesiona w dniu 30 lipca 2004 r. przez Triantafyllię Dionyssopoulou przeciwko Radzie Unii Europejskiej

(Sprawa T-320/04)

(2004/C 273/60)

(Język postępowania: francuski)

Do Sądu Pierwszej Instancji wpłynęła w dniu 30 lipca 2004 r. skarga przeciwko Radzie Unii Europejskiej wniesiona przez Triantafyllię Dionyssopoulou, zamieszkałą w Norwich Norfolk (Zjednoczone Królestwo), reprezentowaną przez Claude'a Quackelsa, avocat.